

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Hovedformålet med lovforslaget er at forlænge gyldighedstiden for de eksisterende fiskeriregulativer, der er oprettet i ferske vande med hjemmel i kapitel 13 i den tidligere ferskvandsfiskerilov, på initiativ af en lokal regulativforening.

Ved gennemførelsen af lov nr. 330 af 14. maj 1992 om ferskvandsfiskeri, der afløste lov nr. 66 af 23. marts 1965 om ferskvandsfiskeri, fik den daværende fiskeriminister (nu landbrugs- og fiskeriministeren), i højere grad end det var muligt i henhold til den tidligere lov, bemyndigelse til at gennemføre administrativt fastsatte fiskeriregler samt at tilpasse disse til lokale forhold. Samtidigt indførtes der i ferskvandsfiskeriloven i § 37 og § 38 hjemmel til at nedsætte udvalg med deltagelse af såvel fiskeriforeninger som lokale amtsråd, der kan rådgive om særlige forhold, herunder lokale forhold. Dette medførte en forventning om, at regulativerne ville blive overflødige. Den gældende lov gav dog mulighed for, at regulativerne fortsat kunne gælde i en overgangsperiode. Det fremgår af ferskvandsfiskeriloven, jf. § 52, at regulativerne gælder 5 år efter lovens ikrafttræden, medmindre ministeren har fastsat regler, der helt eller delvist ophæver regulativerne. Den eksisterende ferskvandsfiskerilov trådte i kraft den 1. juli 1992.

I den mellemliggende periode er regulativerne opretholdt, dog således, at de generelle regler til beskyttelse af vandrefisk m.v., der er gennemført, også gælder i regulativområderne, hvis de generelle regler er strengere. Det vil sige, at generelle regler, der gennemføres med henblik på at øge beskyttelsen af fiskeressourcerne, ophæver eventuelle regulativbestemmelser, der er mindre restriktive.

Som eksempel på generelle regler, der har ophævet mindre restriktive bestemmelser i flere regulativer, kan nævnes regler om opstilling af redskaber i vandløb. Hvis der fortsat skal tillades kortere afstand mellem redskaberne på baggrund af lokale forhold, kan der i medfør af ferskvandsfiskerilovens § 11, stk. 1, udstedes en bekendtgørelse, der fastsætter særlige lokale regler om dette.

Regulativforeningerne er en sammenslutning mellem bredejere i et ferskvandsområde, og de ældste eksisterende regulativforeninger blev oprettet tilbage til 1930'erne.

Der eksisterer i dag 15 regulativer i de ferske vande. Syv af disse omfatter søer og otte vedrører dele af vandløb. Alle regulativer omfatter områder beliggende i Jylland. Geografisk er der samlet tale om en begrænset del af de ferske vande.

Når et regulativ er oprettet, gælder det for alle bredejere i regulativområdet. Regulativer skulle ved oprettelsen godkendes af ministeren og det skete i praksis, når mindst 51 % af bredejerne ønskede dette.

Regulativforeningerne har mulighed for at træffe bindende beslutning om fælles drift, det vil sige udleje, fiskepleje m.v.

Derudover kunne der vedtages fiskeriregler, der blev stadfæstet af ministeren. Desuden kunne foreningerne tage sig af opgaver som vandløbsrestaurationer samt påtåle af forureninger m.m. Disse regler fremgår af lov nr. 66 af 23. marts 1965 om ferskvandsfiskeri kapitel 13 som er optryk i bilag 2.

Fiskeudsætninger foretages nu efter reglerne for fiskepleje i lovens kapitel 10, med mulighed for støtte fra fiskeplejemidlerne. Regulativforeningerne benytter sig også af denne ordning.

Udover reglerne om regulativerne foreslås indsat en bestemmelse, der gør det muligt at tilbagekalde godkendelsen af en fiskeriopsynsmand, hvis de pligter, der fremgår af instrukserne, der udstedes af Landbrugs- og Fiskeriministeriet, ikke følges. Herved sikres, at kun personer, der er indstillet på at udføre en aktiv indsats, bevarer status som fiskeriopsynsmænd. Efter de nugældende regler kan godkendelsen kun tilbagekaldes, hvis de pågældende misbruger deres myndighed eller iøvrigt optræder utilbørligt.

De rådgivende udvalg på ferskvandsfiskeriområdet foreslås udvidet med repræsentation fra Amtsrådsforeningen i Danmark og en fællesrepræsentant for landbrugets hovedorganisationer.